

vina te rodovine zanimiva tudi zgodovinarje Kranjskega. V pesnih se je uže opevala krutost in nasilstvo teh Celjskih grofov; na svetu pa je vse minljivo, pristavlja pisatelj na koncu tega spisa. (Dalje prih.)

Dopisi in novice.

Na Dunaji je bilo preteklo leto 126 javnih šol, katere vzdržuje občina, izvzemši vadic pri preparandijah. Med temi je 28 meščanskih šol (14 za dečke, a 14 za deklice) in 28 ljudskih šol, 46 za dek. in 49 za dklč. in 3 za oba spola. — V predprešlem letu je bilo 88 ljudskih šol (42 za dek. in 43 za dklč. in 3 za oba spola), priraslo je tedaj novih 10 (4 za dek. in 6 za dklč.) — Za šolske zgrade in prezidanja je mesto potrošilo 1.138.686 gl. Privatnih šol je bilo preteklo leto 31 pravom javnosti in 22 brez tega. Skupaj 53. Od prejšnjega leta se je broj zmanjšal za 4. S šolsko dolžnostjo je bilo otrok 66.206 (33.397 dek. in 32.809 dklč.). Število se je zmanjšalo od prejšnjega leta za 134, a to pri ženski mladini, ker se je namreč broj dečkov povečal za 351, a deklic pomanjšal za 485. V šolo hodijo v jednih krajih bolj v drugih manj pridno, to pa zavisi od mnogih okoliščin od roditeljev in od učiteljev. (Morda tudi, kakor povsod, od premoženja prebivalstva, Ur.) To pa posebno zadeva dekličice. Tudi se opazuje pri dečkih, da šolo opuščajo, ker najdejo zaslužka po raznih tovarnah, in stariši sami, da morejo otroke iz šole izvaditi, selé se iz mestnega okraja v okraj, a tega ne naznanjajo točno.

Učiteljstva je bilo pri naimenovanih šolah: 848 učiteljev, 354 učiteljic, 149 obertnih učiteljic, 146 veroučiteljev. Neosposobljenih učiteljev je bilo 8. — O učiteljicah pravi izverstje, da so ženska učiteljšča zelo obiskovana, da se med prosilkami lahko odbira, z druge strani je pa tudi žalešno, da morajo učiteljice tudi z dobrim spričalom leta in leta čakati na službo. Okrajni šolski svet se boji nekacega proletariata pri učiteljicah. Z začetkom novega leta je bilo 14 učiteljic, ki so bile uže prejšnja leta začasno v službi, letos večidel brez službe, še več jih je priraslo iz učiteljšča, namreč 114 učiteljic, ki so prosile začasno biti umeščene. Kako malo jih je bilo umeščenih! Ob letu jih zopet pride več z odličnimi spričali. — Privatne učiteljice ne morejo postati, ker se na preparandiji ne uče reči, ki se od privatnih zahtevajo. Hoditi na selske šole, kjer bi bile same sebi prepuščene, mnogim ne kaže, imajo na Dunaji stariše, pri katerih stanujejo, in ta okoliščina će pokazati, da so se učile vednosti, od katerih ne morejo živeti. A to spravi človeka v nejevoljo s svojim stanom . . . Nadalje je bilo tam 12 varovališč, otročjih vertov 25, pri nekaterih so bile tudi privatne šole. Ljudske in meščanske šole Dunajskega mesta stanejo mestu 2 milj. gl., razven tega vzdržuje še gimnazije, realke in obertnijske šole. Tukaj se pa ne uštevajo šole nekaterih predkrajev, v katerih stanuje do 40.000 ljudi!

Knez Al. Liechtenstein o sedanjem šolstvu. III. Tretja napačnost pri novem šolstvu mi je ona, vsled katere se narodnim pravicam ne ustreza, kar je veliko krivo nemirom in preprirom med avstrijskimi narodi. Deželni šl. svét ima vse šolstvo v posameznih deželah v svoji oblasti. Zatorej bi uže postava sama bila morala skerbeti v deželah, kjer prebivata po dva naroda, za to da nebi mogel deželni šolski svét svoje oblasti zlorabiti jednej narodnosti v korist, druge pa na kvar. Žali Bog, za to se ni skerbelo in torej vidimo mnogo krivic prihajati na dan. Na Češkem na primer šteje deželni šolski svet samo

5 Čehov, a 17 Nemcev, to pa takšnih, ki veljajo kot najstrastnejši strankarji in vodje nemško-liberalne stranke. To se je kmalu tudi prikazalo na svetlo. Za nemško dečo so v vsakem kotu stavili šole, množili razreda, med tem ko so pri češkem prebivalstvu povsod ovire delali. L. 1877 je ovi deželni šolski svet za nemške šole iz deželne blagajnice posodil 195.000 gl., za česke pa samo 29.000 gl., čeravno je Čehov v deželi 5krat več, kakor pa Nemcev. Vsled takšnega strankarskega samovoljstva imajo sedaj Čehi 600 učilnic in 1000 razredov v primeri do Nemcev premalo.

Jednake krivice godijo se tudi Slovencem. Ob nemškeji meji želijo Slovenci sami, naj bi se v šolah učilo nekaj nemški, ker je znanje tega jezika ondi potrebno. Toda ovo potrebo uporabljajo sedaj v tako brezpametno in posilno ponemčevanje, da se Slovenci po vsej pravici pritožujejo. Kajti le pomislimo sledeče: Novih učiteljev dobivajo Slovenci iz učiteljskih pripravnišč v Mariboru in Ljubljani. Toda v teh šolah je učni jezik nemščina. Prihodnji učitelji se tedaj niti materinščine ne morejo pravilno naučiti, niti se njej privaditi, da bi potem uspešno poučevali. Noveji čas imajo v Gradci, na nemškem učiteljskišču za učiteljice, nemških deklet, katerim dajejo 2 uri na teden nekaj slovenskih besed naučiti se, da jih potem k slovenskim otrokom potisnejo, akoravno se tem ženskam o slovenskem poučnem jeziku nikoli še prav sanjalo ni. Ob nemškeji meji je v Irazrednih šolah slovenskih uže v pol letu nemščina predpisan predmet, ko s tem vendar druga ne dosežejo, nego da otroke motijo in zadržujejo v prvem najpotrebnejšem poučevanju. Nemški narod, kojemu prištet biti sem jaz ravno tako ponosen, kateri bodi izmed tukajšnjih nemških gospodov, je v Avstriji številen in močen dovolj, da zamore miroljubnim slovanskim sodržavljanom pravičen biti (Dobro, na desnici). Nam res ni treba sebe pomnoževati in krepiti z ponemčenjem drugih narodov, ko bi to še mogoče bilo. Ali to sedaj niti mogoče ni. Sedanji ponemčevalci so se za 1000 let prepozno zglasili. Slovanski narodi probudili so se k novemu življenju; oni nam stojijo nasproti preroreni, živahni in mladostni (Dobro, na desnici). Ako so se Nemci leži probudili k novemu življenju, ker niso imeli toliko opovir premagati, zato ne smejo nikakor zavidati, če se tudi sosedni narodi preroditi želijo, kar se bo čeravno težeje, počasniše, a vendar jednako gotovo zgodilo (Dobro, na desnici). Zato poudarjam, da se imajo in bodo tudi Slovencem narodne pravice v šoli priznale (Dobro, izvrstno, na desnici).

»Slov. Gosp.«

Iz seje c. k. dež. šol. sveta dne 28. maja t. l.

Razsoja se v rekurzu kranjskega deželnega odbora zoper razsodbo c. k. okrajnega šl. sveta, ki se tiče nagrade, katero bi imel normalni šolski zaklad na leto plačati katehetu na štirirazredni šoli za poučevanje v kerščanskem nauku.

Za poučevanje v verouku na 4razredni šoli v nekodi se dovoli na podlagi obravnav na leto nagrade 100 gold., in c. k. okrajni šolski svet dobi nalog, razpisati obravnavo zastran nagrade, oziroma v tem razsoditi.

Po nasvetu c. k. okrajnega šolskega sveta pregleda se predsedniku krajnega šolskega sveta redarska kazen.

Zastran razširjenja ljudske šole v dvorazredno napotuje se dotično pismo kranjskemu deželnemu odboru z nasvetom, da priterdi v razširjenje te šole v dvorazredno s prihodnjim šolskim letom.

O prošnji profesorjeve vdove, da se ji pusti milostni dar kakor dosihmal za sé in za hčere, se bode na višje mesto poročalo.

Štirje učitelji se imenujejo stalnimi.

Vzame se na znanje poročilo c. k. dež. šl. nadzornika ljudskim šolam o nadzorovanji nekaterih šol; dotičnemu c. k. okraj. šl. svetu se potrebno odkaže.

Razrešilo se je več rekurzov zoper kaznilne razsodbe zaradi šolskih zamud; reševale so se prošnje za nagrado in denarno pripomoč.

O skupščini mestnih učiteljev 24. m. m. poročamo danes le toliko, da je bila poglobitna točka dnevnega reda, namreč pisava v »slov.-nemškem in v slovenskem Abecedniku«, spis, mestna učitelja A. Žumer in A. Razinger, z veliko večino (20 zoper 10 glasov) odobrena, in da se bode slov.-nemški Abecednik po mestnih šolah upeljal, kakor berž bode od višje šolske oblasti dovoljeno. G. Žumer je razdelil navod te pisave v zboru in g. Razinger je v zboru na šolski tabli razkladal pisavo, izpeljeval čerke iz ravnih čert, pri vsakem potegljaji dokazoval, zakaj mora vse tako in ne drugače biti. Govorili so še g. g.: Belar, Žumer in Bahovec za to pisavo, ter razkladali, da se ta pisava ujema z vladnimi določili in s sedanjim učnim črtežem. Posebno toplo je pa priporočal to pisavo g. Kronberger, profesor na m. in ž. učiteljski, rekoč, da je bil on 14 let učitelj v malih šolah, in da se boljše metode pri poučevanju malih ne more misliti; mali učenec se more navaditi, da se strogo derži določenih oblik; tisto robato, kar se sedaj vidi na ti pisavi, se bode samo po sebi zgubilo. On bi zelo obžaloval, ko bi učitelji iz zavisti do svojih mlajših tovarišev to metodo zaverгли. Dobro in koristno se mora sprejeti. Ugovarjal tudi ni nihče drugi, kakor nadzornik in učitelj na vadnici g. Jan. Eppich, ki je poslednjič nasvetoval, naj se za sedaj »Abecednik« sprejme, a pri drugi izdaji naj se opusti ta robata pisava. Ta predlog je bil zaveržen z dvema tretjinama glasov, kakor uže omenjeno.

Pričakujemo tedaj, da se stvar hitro razreši, kajti uže je minulo leto, kar je skupščina sklenila upeljati »Ž. in R. Abecednik«; in vendar se še sedaj prepiramo, ali je stvar dobra ali ne? (Pisavo cf. »Prilogo«; navod za njo **pozneje.**)

Dvestoletnica vstanove keršč. šolskih bratov 24. junija 1880. Red šolskih bratov stopa ravno sedaj v tretje stoletje svojega obstoja in nam je ziva priča tega, da je katoliška cerkev vedno skerbela za pouk mladine, posebno pa za otroke rokodelcev in ubogih. Kaže nam pa tudi, koliko da posamezen premore z molitvijo, sè zgledom, z besedo in neutrudljivo gorečnostjo ter tako postane blagoslov za stoletja ubogi mladini. Kaj so proti temu zavodi »Basedova, Pestalozzija«, katere imamo za prve zvezde na pedagogičkem obnebj.

Delo častitljivega Jan. Kerst. de Lasalle je uže staro 200 let, brezštevila otrokom naklanja dobroto kerščanske izreje, in dasi ga po nekaterih deželah živo sovražijo in z okrutno silo preganjajo, vendar bode tam še dolgo obstalo.

Poglejmo si tega zanimivega moža, ki je ta red v življenje vzbudil, nekoliko bolj na drobno.

Jan. Kerst de Lasalles je bil rojen l. 1651 v Rheims. Postal je mašnik, doktor bogoslovja in korar na stolni cerkvi svojega rojstnega kraja. Njegovo blago serce, polno ljubezni do Boga in do bližnjega, imelo je usmiljenje z ljudstvom. Breve papeža Benedikta XIII., v katerem se poterjuje njegov red, glasi se: Ko je on ginjenega serca premišljeval brezštevila zlegov, ki izvirajo iz nevednosti, tega vira vse revščine, posebno pa pri tistih, ki zastran svoje revščine ali zastran rokotvora, od katerega žive, niso samo neuki v vseh človeških vednostih, marveč tudi, kar se mora še bolj obžalovati, ne znajo najpotrebnejših nauk sv. vere, tako je tedaj on k časti Božji in korist revežem, priderževaje si odobrenje apostolskega sedeža, pod varstvom deteta Jezusa in sv. Jožefa v mestu Rheims l. 1680 ustanovil zavod pod imenom: »Bratje ker-

ščanskih šol«, komur je poglavitni namen ta, da poučuje otroke, vzlasti revne, v vsem, kar jim je treba, da dobro in kerščansko žive; navduševati ima brate gorečnost, izgojevat mladino po kerščanski veri.

Častitljiv služabnik božji je hotel, da se tisti, katere mu pošilja božja previdnost za pomočnike, v zavodu popolnoma versko udajo, t. j. vsega posvetnega znebó. On je vsim naprej svetil z junaškim zgledom, ne le, da je korarstvo ostavil, bogato očetovo premoženje med uboge razdelil, in se popolnoma podvergel pravilom in življenju, kakor je on to sestavil za svoje sodelavce, da je osebno v šoli poučeval, da ni zgubil poguma in serčnosti, ki so mu nevarnosti skoro neverjetno velike zoperstavile, ampak da je tudi obljubo storil, da noče odstopiti od svojega odgojilništva, tudi tačas ne, »ko bi od družbe ostali le trije in bi bili prisiljeni prosjačiti in živeti ob suhem kruhu.« Takega junaštva pa je bilo treba, ker ta novi, verski zavod so napadali od vseh strani. Pervi so bili tako imenovani učitelji pisanja, ki so se bali za svoj kruh, potem je bila stara navada pri šolskem poučevanju, posebno pa so bili Jansenisti, ki so prekrizovali vsa pota de Lasalle-ta, ki se je stanovitno deržal skale sv. Petra, vzbujali so mu preganjanje na vse strani. A on ni bil človek, katerega bi vstavljale na potu težave in zopernosti; namen mu je bil vedno jasno pred očmi, a ta je bil, vse storiti v božjo čast, v posvečevanje in izveličanje samega sebe in v kerščansko izrejo otrok.

Zares čudovito je, koliko raznih zavodov je ta kerščanski pedagog v življenje vzbudil. Razen navadnih ljudskih šol, vstanovil je tudi nedeljske šole za rokodelčice (tehniške nadaljevalnice), seminišča za šolske učitelje, odgojišča, neko versto obertskih šol in strahovalnico. Pri njegovi smrti (1719) je imel njegov red (institut) 27 hiš s 264 brati, ki so poučevali 9885 učencev.

De Lasalle-tove pedagogične knjige so neprecenljiva vrednosti, on ima častno mesto med najboljšimi pedagogi. Njegova knjiga pod naslovom: »**Vodstvo kerščanskih šol**« je navdahnjena z visoko vnemo za učiteljski poklic, ter ima bogat zaklad praktičnih opomb in nasvetov, zajetih iz dušeslovja in lastne skušnje.

De Lasalle je prav za prav vstanovil ljudsko šolo, ker je ostro prepovedal latinščino, in je materni jezik postavil za splošno podlago šolskemu pouku.

V Parizu je otvoril prvo tehnično nedeljsko šolo in v St. Yon višjo obertno in realno šolo brez latinščine. On je ustanovil prva učiteljska izobraževališča in učiteljstvo v veljavo in čast povzdignil. Šole se dajo le povzdigniti in zboljšati, ako se učitelji sebe zboljšajo. Vse postave in ukazi v zboljšanje ljudskih šol ne pomagajo, ako učitelji niso umnejši, pravnejši in bolj vneti za svoj poklic. Opiraje se na to resnico, je vstanovljaj učiteljska izobraževališča, semenišča za mestne in selske učitelje in vadnice. Večkrat je rekel svojim gojencem: »Da svoje dolžnosti kot učitelji lože splonujete, združujte vselej z darom kreposti, tudi dar učenosti in zahvalite se Bogu za čast, ki vam jo skazuje s tem, da vas je izmed mnogo njih izvolil, ter postavil na čelo mnogobrojni družini, kateri ste vi očetje. Stan vas kliče, da delate za dušno zveličanje svojih gojencev, tedaj mora tudi vaša popolnost več biti od navadne svetosti... Vi ste sodelavci Kristusu, z angeli varhi imate vzvišeno službo, da varujete duše ter jih izobražujete.« Mlade učitelje je svaril naslednjih napak. 1. Prevelike zgovornosti; 2. prevelike živahnosti ali nemirne gorečnosti; 3. lahkomiselnosti in raztresenosti; 4. nepoterpežljivosti, terdobe, jeze; 5. nejevolje; 6. enostranosti; 7. zaspanosti in zanikernosti; 8. maloserčnosti in slabosti; 9. utrujenja in nejevolje; 10. prevelike zaupljivosti in dobrikanja; 11. zbad-

ljivosti; 12. nestanovitnosti; 13. preobčutljivosti in sumničenja; 14. prevelike zamisljenosti; 15. zgube časa; 16. ošabnosti. (Dalje prih.)

Tisočletnica, odkar je papež Janez VIII. dovolil slovanski jezik za cerkveni, se ima letos obhajati po slovanskem svetu. Na Dunaji so peli 27. m. m. v cerkvi sv. Ane staro slovansko mašo; tudi drugod se ima obhajati ta spomin.

Iz šolskega okraja v Logatcu. Okrajna učiteljska skupščina bude 7. julija v Spodnjem Logatcu. Razen navadnih toček pride v razgovor še to-le: 1. Zakaj je učiteljstvu priporočati sloga in sosebno kolegialna vsкупna delavnost. (Poroč. učit. Levstik in Poženel.) 2. Telovadba v šolski sobi, prikazuje se praktično. (Poroč. učit. Bartel.) 3. Kateri uzroki se vedno opovirajo napredek sedanje šole, in kako naj bi se odstranili. (Poroč. učit. Kermavner in Klinar.) 4. Katere so kazni, ki najgotovejše ponovitve prestopkov zabranijo? (Poroč. učit. Božič in gđč. Zupan.) 5. Stvarna obravnava berila »Germovje« v II. berilu. (Poroč. učit. Kleč.)

— **V Litiji.** Letošnja okrajna učiteljska skupščina za Litijski okraj bude v Litiji v šolskem poslopju 19. julija ob 9. dopoldne. Razen navadnih pride še na versto 5 drugih toček: 1. Praktično razkazovanje z učenci 2. razreda v številjenji z desetinkami. (Poroč. učit. Pin.) 2. Kako naj se vzderžuje šolsko ustrahovanje (disciplina), in kako se izogiba učenik kaznovanja v šoli. (Srečka ob dnevu konference določi poročevalca.) 3. Kako se v šoli uspešno deluje v varstvo koristnih živali, posebno pa tičev? (Poroč. učit. Marija Stahly.) 4. O važnosti zgodovinskega poduka v ljudski šoli, na kaj naj se učitelj pri takem poučevanju posebno upira. (Poroč. učit. J. Zajec.) 5. O pravopisu v ljudski šoli. (Poroč. A. Hoeger.)

Iz Černomlji. Okrajna učiteljska skupščina za ta okraj bude letos 8. julija v Černomlji. Poleg navadnih toček pride na versto: 1. Učitelji se pomenkovajo o tem, koliko so dosegli pri odgoji in pouku rabé postavne kazni; pevedó tudi, kaj se jim je večkrat pripetilo, ko so kazni izverševali, da so mogli marsičesar slišati, kar je njim veljavo jemalo in kazalo slabo spoštovanje postav. Kako bi se temu v okom prišlo? (Vsak učitelj naj o tem poroča in naj obznani najmanj 8 dni pred konferenco stalnemu odboru.) 2. Koliko morejo in koliko naj storé učiteljice na ljudskih šolah za povzdigo kmetijstva sploh a posebno pa za vertnarstvo in pridelovanje zelenjave ne le teoretično, marveč tudi praktično. (Poročajo učiteljice Arko, Vidic in Sorič.) 3. Metodičen poskus pri poučevanju v petji. (Poroča nadučitelj Schiller.) »Schlztg.«

Učitelji post. okraja imajo svojo letošnjo zborovanje v Postojni dné 7. jul. Mimo navadnih točk so na dnevnem redu naslednje: 1. Vpeljava kmet. pouka v lj. šole tega okr. na podlagi pism. izdelkov, ki so jih oddali gg. učitelji stalnemu odboru pri zadnjem uč. zborovanji (Sp. g. Rant). 2. Kako naj učitelj podučuje v pisanji, da dobé otroci prijetno pisavo? Sp. g. (Zaman). 3. Kako se uspešno obdeljuje risanje v ljudske šoli po Grand. predlogah a) na spodnej, b) na srednej in c) na zgornji stopinji? (Sp. g. Math. Hiti). 4. Ali se more pismeno računanje uspešno poučevati, ako se računanje na pamet zanemarja? (gspdc. pl. Renzenberg). 5. O vpeljavi novega »Slov. Abecednika« v lj. šole tega okraja, katerega sta sestavila in izdala gg. učitelja Razinger in Žumer. (Sp. g. Andr. Legat). 6. Metodično obdelovanje števnik v lj. šoli. (Imajo izdelati vsi učitelji). —

Kopitarova stogodišnjica. Dne 23. kolovoza t. g. navšije se 100 godina, što je veliki slovenski učenjak Jernej Kopitar ugledao svet u Repnjem blizu Ljubljane. Hvalevriedna je navada u naobroženih naroda, da se potomstvo častno spominje svojih prosvetitelja. I Slovenci se spremaju da proslave spomen svoga zaslužnoga zemljaka. Nu Kopitar nije radio samo za Slovence, već i za cieli

slovenski svet, naročito je pako za nas Hrvate tim velezaslužan, što je mnogo pripomogao, da je Vuk Karadžić pokupio narodno blago i izdao ga na svet. Kopitar je bio onaj, koji je prvi nagovorio Vuka, da sastavi rječnik i da sakupi narodne pripoviedke i narodne pjesme. Pošto zagrebački »Sokol« kani ljetos posjetiti Bled (Veldes), predlaže se na sa slovenske strane, da »Sokolu« pridruže hrvatska pjevačka i ina društva, da bude svečanost čim sjajnija. Nadati se je, da će hrvatska društva prionuti uz tu misao. »Napredak.«

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. V sl. okraji Černomelj. Na Irazredni ljudski šoli v Drašici, učit. služba, l. p. 400 gl. (začasno se tudi umesti pomožni učitelj), do konca julija t. l.

Na evangelski šoli v Ljubljani, učit služba; plaća pogojna; prošnje pri starašinstvu, evangelske občine v Ljubljani.

Premembe pri učiteljstvu.

Za terdno so postavljeni: g. Andrej Kmet (III. učit.) v Teržicu, g. Jurij Režek iz Preserja (IV. učit.) v Kranji. Gdč. Roza Junis (III. učit.) v Zagorji pri Savi. G. Breznik učit. v Tersteniku (Kranj. okrog) gre v pokoj. G. Janez Bantan, zač. učit. v Ambrusu, isto tako na Polico.

V a b i l o

na naročbo „Učit. Tov.“ za II. polovico l. 1880.

Druga polovica l. 1880 je nastopila, kdor tedaj, tovarišev učiteljev „Učit. Tov.“ ni naročil, naj to stori nemudoma! Korist od tega bode imel v prvi versti sam, ker bode imel vsacih štirinajst dni tečnega berila na izbero, nekoliko bode pa tudi podpiral stvar, za katero se poganja Slovan. Vabimo pa tudi vse slovenske rodoljube v blagovoljno naročevanje, vzlasti Vas stare naročnike, ki ste nas uže toliko let podpirali, prosimo, ne ostavite nam svoje podpore, sedaj, ko se stvar kolikor toliko na bolje obrača. — Velja pa „Učit. Tov.“ za celo leto 3 gl.; za pol leta 1 gl. 50 kr.; spise in dopise prejema uredništvo, **M. Močnik**, mestni učitelj, stari terg h. št. 13; naročnino in naznanila pa založništvo, **R. Milic**, tiskar na starem tergu h. št. 19. — Svoje dolžnike vabimo vljudno na vplačevanje, vse skupaj pa, da naročnino obnové, ako tega še storili niso; pristopivšim naročnikom pa lahko postrežemo z vsemi listi, začenshi, od 1. januarja t. l. — Bog z nami!

Kdo kupi novo, jako lepo „Fortepiano“ za 235 gl.?

— J. D., Bürgerschullehrer. Wien, Weyringergasse Nr. 6, III. Stock 18.

Današnjemu listu je pridjana priloga.

Odgovorni urednik: **Matej Močnik**.

Tiskar in založnik: **J. R. Milic**.